

АВТОШЛЯХОВИК

№ 1 вересень - жовтень 2013

Газета Полтавського будівельного технікуму транспортного будівництва

2013-2014 навчальний рік

Дорогі студенти, шановні викладачі та співробітники Полтавського будівельного технікуму транспортного будівництва, щиро вітаю вас із новим навчальним роком.

Зичу всім вам доброго здоров'я, успіхів, невичерпної енергії та творчих здобутків.

Упевнений, що навчальний рік стане ще одним кроком на шляху розвитку освіти, і ми зможемо досягти того, що запланували.

Директор технікуму Рибка В.Г.

Інноваційні технології у вищій школі, орієнтовані на розвиток особистості студента

1.1 Сучасні підходи в освіті

У сучасній педагогіці об'єктивно існують декілька підходів, як: особистісно орієнтований, креативний, антропологічний, культурологічний, соціологічний, інформаційний, цілісний і технологічний.

У центрі *особистісно орієнтованого підходу* є особистість, розуміння якої педагогіка запозичує з психології. Цінність особистості визначає орієнтацію дослідника на вироблення відповідних технологій і методик навчання.

Креативний підхід явно перебільшує значення психологічних методів дослідження взаємопов'язаних феноменів – творчості й особистості; практично не враховує логічні й технологічні аспекти їх інтеграції; ґрунтується на інтуїтивних особистісно орієнтованих уявленнях.

В *антропологічному* підході (головним об'єктом є людина, особистість, культура) об'єкт дослідження дуже широкий і невизначений, відсутня логічна система; на практиці цей підхід зводиться до особистісно орієнтованої системи освіти.

Культурологічний підхід (цінністю є культура) часто редукує уявлення про культуру до норм поведінки людини, знижуючи роль знань.

Соціологічний підхід розглядає педагогічні явища лише з позицій суспільних потреб соціуму; методи і засоби дослідження транслюються з соціології в педагогіку в «чистому» вигляді; особистісні й педагогічні аспекти розглядаються залежно від поглядів щодо того, яким має бути суспільство.

продовж. на 2 стр. ➡

продовження (початок на 1 ст.)

Інформаційний підхід (розглядає зміст як базовий визначальний компонент технологічної і педагогічної системи) спрямований на вдосконалення засобів засвоєння інформаційного потоку та комунікативних технологій, відсутня схема співвідношення інформації, знань і змісту освіти; на першому плані є психологічні, а логічні й мисленнєві засоби, що явно гальмує поширення підходу в педагогіці.

Технологічний підхід (системотворчим елементом є технологія, за допомогою якої здійснюється взаємодія педагога і студентів) довгий час сприймався як технократичний, часто змінюючи методики навчання; лише зараз оцінюється як важливий і необхідний закономірний методичний компонент всієї педагогічної системи; знаходиться на етапі формування і накопичення окремих предметних і глобальних технологій; рефлексивна складова цього підходу є незначною, спостерігається запозичення методологічних уявлень про системні інформаційні технології.

1.2 Особистісно орієнтовані технології навчання

Інформаційні технології навчання (засновані на використанні комп'ютера), які розвивають особистість студента, готують до самостійної продуктивної діяльності в умовах інформаційного суспільства, що передбачає, крім передачі інформації і закладених у ній знань, інтелектуальний розвиток (конструктивне, алгоритмічне мислення) завдяки особливостям спілкування з комп'ютером; розвиток творчого мислення за рахунок зменшення частки репродуктивної діяльності; розвиток комунікативних здібностей на основі виконання спільних проєктів; професійний розвиток, розвиток навичок дослідницької діяльності (при роботі з моделюючими програмами й інтелектуальними навчальними системами); формування інформаційної культури, умінь здійснювати обробку інформації. За допомогою інформаційної технології навчання вдається інтенсифікувати всі рівні навчально-виховного процесу: підвищення ефективності і якості процесу навчання за рахунок реалізації можливостей інформаційних технологій навчання; виявлення і використання стимулів активізації пізнавальної діяльності студентів, поглиблення міжпредметних зв'язків за рахунок використання сучасних засобів

Технологія **ситуаційного навчання (кейс-метод)** є досить чіткою і простою. За певними правилами виробляється модель конкретної ситуації, яка має місце в реальній професійній практиці, та комплекс знань, практичних навичок, необхідних спеціалісту для її вирішення. Ця модель має вигляд тексту обсягом біля 10-15 сторінок, який і називається «кейсом». Студенти попередньо вивчають його, залучаючи матеріали оглядових лекцій, інші різноманітні джерела інформації. Потім зміст кейсу детально обговорюється на практичних заняттях та диспутах, де викладач виконує роль диспетчера процесу співтворчості – генерує запитання, фіксує відповіді, підтримує дискусію.

Ігрові технології навчання бувають кількох видів (організаційно-діяльнісні, рольові, ділові, пізнавально-дидактичні ігри), кожен з яких має особливу технологію. Так, організаційно-діялісна гра передбачає організацію колективної діяльності мислення на основі розгортання змісту навчання у вигляді системи проблемних ситуацій. Послідовність етапів технологічного циклу виглядає так: 1) проєктування педагогом проблемних ситуацій: визначення мети, змісту, методів і засобів, складу творчих груп; 2) постановка проблеми: актуалізація протиріччя, колективне обговорення мети, завдань, способів діяльності, створення творчих груп; 3) робота у творчих мікрогрупах: проєктувальна діяльність – визначення власної мети і завдань, виділення способів їх досягнення, ухвалення рішення, складання програми діяльності; виконавська діяльність – реалізація програми колективної діяльності мислення; вироблення колективної, індивідуальної позиції; контроль і корекція робочого процесу; 4) загальне обговорення, захист позицій кожною групою (наукове аргументування позиції, відстоювання чи зміна її); 5) організація рефлексії – аналіз пізнавальної і комунікативної діяльності кожного, групи і колективу в цілому; встановлення на основі цього аналізу відповідності мети, змісту, методів, засобів діяльності і її результату; усвідомлення кожним учасником колективної пізнавальної діяльності її цінності, визначення свого місця в системі взаємин, осмислення своїх способів взаємодії з навколишнім світом.

продовж. на 3 стр. ➡

продовження (початок на 1 ст.)

Рольові ігри характеризуються наявністю завдання чи проблеми і розподілом ролей між учасниками для їх вирішення. Імітації пізнавальної діяльності студентів, поглиблення міжпредметних зв'язків за рахунок використання сучасних засобів обробки інформації при вирішенні завдань різних предметних галузей.

Пізнавально-дидактичні ігри створюють ситуації, коли студент залучається у незвичайний ігровий контекст. Вирізняються дидактичні ігри, побудовані на зовнішній цікавості, й ігри, що вимагають дій у тих сферах діяльності, яка вивчається.

Модульне навчання (варіанти – модульно-рейтингова, проблемно-модульна системи навчання, модульно-розвиваюча система, тощо) широко використовується та характеризується наступними позиціями: 1) кожен модуль (завершений блок інформації) має чітку структуру: вступна лекція, кілька дискусій чи практичних, на

завершення – семінар чи конференція; 2) демократизм (студенти вільно почувають себе у спілкуванні з викладачем, дискусії відбуваються у атмосфері психологічного комфорту); 3) багатобальна система оцінювання не лише знань студентів, а й кожної їх діяльності щодо оволодіння знаннями та відпрацювання навичок професійної діяльності; 4) матеріальне та фінансове забезпечення індивідуального підходу.

Як будь яка педагогічна технологія модульна задовольняє вимогам:

- концептуальність;
- системність;
- керованість;
- ефективність;
- відтворюваність;

Робота розкриває теоретичний, методичний та практичний зміст модульного навчання, яке повною мірою відповідає принципам особистісно орієнтованої спрямованості навчальної діяльності.

викладач-методист Тютюнник Г.О.

КРИТЕРІЇ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Наявність мотивації до навчання.

Найважливішим джерелом мотивації є потреби та інтереси студентів. Викладач має знати їхні справжні потреби, постійно ними керуватися, створювати можливості для їх актуалізації й задоволення. Навчальна мотивація є рушієм навчання, позитивним рухом, потягом до задоволення усвідомленої чи неусвідомленої потреби. Серед основних таких рушіїв виділимо наступні потреби: фізіологічні, які забезпечують фізичне існування організму; у безпеці; у психологічному комфорті; у повазі, спілкуванні, лідерстві; пізнанні, діяльності; естетичні; у самоактуалізації. Найбільш повне задоволення цих потреб сприяє самореалізації особистості, розумінню нею сенсу свого життя. Від ступеня задоволення особистих потреб залежить відчуття людиною щастя і стан благополуччя в суспільстві. Якщо активність особистості щодо задоволення фізіологічних потреб передбачена генетично, ігнорування їх є ризиком для життя, то щодо психологічних потреб діють інші, не такі прості й прямолінійні механізми, бо вони виходять за межі організму і стають складовими соціальних взаємодій.

Ця складність є також результатом постійного й активного функціонування базових психічних структур людської особистості, що забезпечують їх соціальну життєдіяльність.

Сприятливе, комфортне освітнє середовище для досягнення мети. Створюється відповідний клімат шляхом організації такого освітнього середовища, яке б заохочувало й спонукало до взаємодії, взаємної довіри; виконання інтерактивних вправ, які дають змогу студентам краще пізнати інших учасників навчального процесу; пояснення мети, технології, ходу навчання, характеру очікувань, що забезпечує в студентів відчуття безпеки; застосування шкали складності – починаючи з простих і легких завдань, слід поступово переходити до більш складних; позитивний зворотний зв'язок, стимулююче оцінювання зусиль і досягнень студентів.

Використання ефективних форм, методів і технік навчання. Слід враховувати існуючі індивідуальні відмінності щодо способів і стилів навчання, які збільшуються з віком і досвідом;

продовж. на стр. 4 ➡

продовження (початок на 3 ст.)

застосування різноманітних методів і технік сприяє донесенню змісту освіти до всіх студентів, задовольняє їх індивідуальні потреби; людям, у яких домінує слухове сприймання, слід більше розповідати, а для студентів із зоровим сприйманням – використовувати наочність; ефективним є застосування діяльнісного і асоціативного-емоційного способів представлення інформації, ігор, практичних вправ, які стимулюють навчальну діяльність.

Опора на досвід, знання, вміння і навички студентів. У цьому плані важливо: мати інформацію про існуючі знання і досвід студентів; розвивати те, що вони вже вміють і знають, адже найкраще засвоюються ті знання, які пов'язані із вже існуючим досвідом; надати можливість обміну досвідом, бо існуючі знання і вміння – один із найсильніших засобів, які слід використати; вміння й знання студентів, які вони вже мають, не руйнувати і не піддавати сумніву, бо у такий спосіб виникає опір стосовно нового змісту.

Завжди існує можливість застосування новизн знань на практиці, адже кінцевим етапом зміни є втілення в життя набутих вмінь і знань. Студенти повинні мати можливість практичного застосування того, що вони чують чи бачать протягом навчання. «Практика творить майстра» - дозволяється кількаразове повторення, особливо тих дій, які викликають найбільші ускладнення.

Студент повинен мати можливість побачити використання набутих знань та вмінь на практиці. Слід намагатися зробити навчання наближеним до реальних потреб та проблем студентів, а не трактувати теми академічно чи універсально; використовувати ті матеріали для вправ, які стосуються завдань і проблем сьогодення чи наступного дорослого життя студентів; кожна практична вправа передбачає висновки про можливе використання набутого досвіду у повсякденному житті; завершується навчальний курс пропозицією студентам запланувати, у який спосіб вони будуть використовувати набуті знання і вміння на практиці.

Наявність у студентів відчуття контролю над процесом свого навчання. Слід створити такий клімат, щоб студенти самі окреслили свої потреби та очікування від занять, тренінгів і сформулювали свої власні цілі, які вони хочуть

реалізувати; використовувати попереднє опитування, яке дозволить здійснити оцінку їхніх існуючих знань та умінь, враховувати очікування, посилаючись на них; сприяти оцінюванню застосованих методів студентами і їх намаганням реалізувати свої очікування. Технології мають бути озброєні психодіагностичними і соціологічними методами пізнання людини, що вимірюють якісно й кількісно її соціальне оточення разом із змінами в розвитку і досягненнями в навчанні і вихованні, а також і системними новоутвореннями в її особистості.

Досягнення успіху, задоволення пізнавальних потреб та потреби у самореалізації. Підбір завдань має передбачити високу ймовірність досягнення студентами успіху, мінімальний ризик поразки; студенти між собою не порівнюються; витримується шкала складності; визнається що кожен студент має індивідуальний стиль, демонструються його успіхи, святкуються досягнення, вказуються перспективи розвитку, що зміцнює мотивацію до навчання.

Достатність часу на засвоєння нових знань і вмінь. Програма навчання не повинна переобтяжуватися новим змістом; студенти не повинні втомлюватися; має бути час на використання різноманітних методів навчання, перерв, засвоєння нового матеріалу.

Позиція викладача, який орієнтується на студента як свідомого індивіда, визначається наступними установками: «освіта – сфера розвитку свободи особистості»; «свобода настає лише в свідомому акті очищення свідомості» (П. Дракер). Педагог займає активну творчу позицію, самостійно опановує знання зі сфер суспільно-наукової ідеології, пізнання студента, способів педагогічного мислення, процедур конструювання педагогічних моделей та технологій, конкретних умов їх застосування. Взаємини «студент-викладач» ґрунтуються на сутності у спілкуванні, «відкиданні» авторитарності педагога.

Лише за умови відповідності цим вимогам педагогічна технологія може вважатися особистісно орієнтованою, головною з яких є власне бажання особистості студента бути активним суб'єктом освітнього процесу.

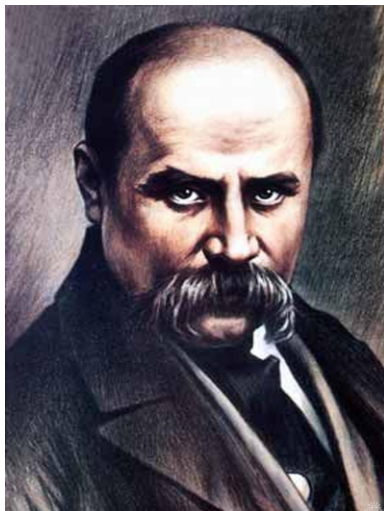
викладач-методист Тютюнник Г.О.

Шевченко в нашій домі

Уже два століття покоління за поколінням читають, заучують на-пам'ять твори Тараса Шевченка. Вони сповнені любов'ю до людей і водночас — гнівом до пригноблених, пронизані філософськими роздумами й перейняті силою поетового духу.

Читаючи та аналізуючи тексти творів цього поета, заглиблюючись у наявний і прихований сенс його Слова, повністю не можемо збагнути всього феномена цієї особистості в її пророцтві та передбачуваності тих подій, явищ та ситуацій, які розгортаються у сьогоденні.

Творчість Тараса Шевченка та його світоглядні ідеї мали визначальний вплив на подальший розвиток української культури, філософії, літератури. Тому закономірно, що вивчення його дивовижного світу не обмежується тільки шкільною програмою. Розповідаючи студентам про видатних письменників, викладачі-літератори нашого технікуму намагаються використати історико-краєзнавчий матеріал про їхні зв'язки з нашим рідним краєм. Виявляється, що із Полтавщиною Кобзар мав великий духовний зв'язок: саме тут народилося багато його безсмертних творів і палке кохання.

До 200-ї річниці з дня народження геніального поета цикловою комісією загальних дисциплін підготувала такі заходи:

- конференція “Пізнавальний і виховний потенціал творів Т. Г. Шевченка”;
- проведення I етапу Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської молоді та студентської молоді імені Тараса Шевченка; участь кращих студентів технікуму в II етапі цього конкурсу;

• загальнотехнікумівський виховний захід “Шевченко — наш, він для усіх століть”;

- конкурс серед студентів 1-х курсів на кращого читця Шевченківських творів;
- відкритий урок “Полтавські шляхи Кобзаря”.

Сучасник і товариш Шевченка Пантелеймон Куліш сказав, прочитавши “Кобзаря”: “Його устами увесь наш народ заспівав про свою долю”. А й справді, чи змінилась би доля українського народу, якби не було видатного поета? Яка роль Шевченка в історії України? Чи актуальний погляд великого Кобзаря і в наш час? Відповіді на ці питання треба шукати кожному українцю, усвідомлюючи особистий етичний ідеал Шевченка.

Васецька В.Г.

Батьківська конференція

29.10.2013р. цикловою комісією загальних дисциплін була проведена конференція для батьків студентів першого курсу.

Методичний кабінет інформує. 2013-2014 навчальний рік
Комплексна перевірка викладання предметів

№ п/п	Циклова комісія	Предмет	Викладач
1.	Загальних дисциплін	Хімія, біологія	Куріленко Г.В.
2.	Професійно-практичної підготовки «Експлуатація та ремонт підйомно-транспортних будівельних і дорожніх машин і обладнання»	Дорожні машини Експлуатація машин	Уланов С.П. Коліса Ю.Я.
3.	Науково-природничої підготовки	Прикладна механіка Технологія конструкційних матеріалів і матеріалознавство	Соха С.М. Лазоренко І.В.
4.	Професійно-практичної підготовки «Будівництво експлуатація і ремонт автомобільних доріг і аеродромів»	Будівництво автомобільних доріг	Яковенко Л.В. Джиркінс Л.О.
5.	Професійно-практичної підготовки «Організація та регулювання дорожнього руху»	ОДР Економіка та планування ОДР	Кравець С.В.
6.	Гуманітарної та соціально-економічної підготовки	Всесвітня історія, Історія України	Сидоренко В.Ф.

Список викладачів, які проходять атестацію в 2013-2014 навчальному році

ПІБ	Педстаж на 1.01.13	Рік попередньої атестації	Результати попередньої атестації
Богданова Т.Є.	28 р. 03 м.07 д.	2009	вища
Бунякін О.М.	19 р.01м.17д.	2009	вища
Гуріна Т.В.	29 р. 04м. 00дн.	2009	вища, старший викл.
Лазоренко І.В.	2р. 04 м. 00дн.	---	не атестувався
Сидоренко О.В.	38 р.10 м. 00 дн.	2009	вища, викл.-методист
Кривень С.О.	23 р. 10 м.15 дн.	2009	перша
Василенко О.А.	01 р.07м.00дн.	---	не атестувався
Спірін С.В.	01 р. 04 м.00 дн.	---	не атестувався
Луценко І.І.	29 р.08м.30дн.	2009	перша
Пасько П.Л.	21 р.00м.09дн.	2009	спеціаліст
Товаришенко В.І.	29 р.05 м.12дн.	2009	перша
Острянин П.А.	35 р.09 м.25дн.	2009	друга
Сидоренко В.Ф.	28 р. 04 м. 06 дн.	2011	вища
Сутиріна Т.А. (як методист)	11 р.03м.16 дн.	2011	перша
Куріленко Г.В.	05р.04м.02 дн.	2011	друга
Коліса О.М.	15 р.02 м. 20 дн.	2011	вища, викл.-методист

Гол.ред: Сутиріна Т.А.
Коректор: Васецька В.Г.
Комп'ютерна верстка: Власенко М.Д.
Зав. Бібліотекою: Мак М.М.